

karkerên hemû welatan û gelên bîndest yekbin!

QÊRÎN

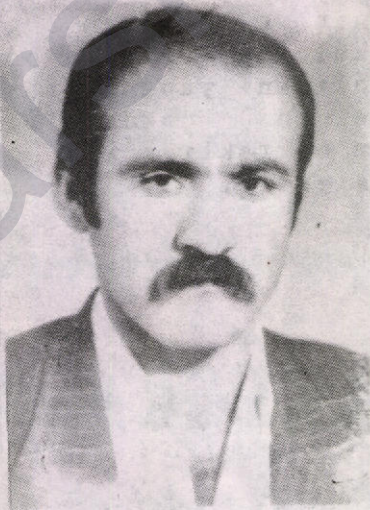
serbixwebûn ★ demokrasi ★ sosyalizm ★ yekiti

Abdolvahap Akman ölümsüzdür!

Ölümünün üçüncü yıldönümünde yiğit devrimci Abdolvahap Akman'ı saygıyla anıyoruz.

19.11.1979 günü Nusaybin'de sömürgeci, tekelci-işbirlikçi feodal hanlar tarafından katledilen Abdolvahap Akman, bu gün sömürgeci-faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadelede militan ruhun sönmez meşalesidir.

Sömürgeci, tekelci-işbirlikçi Türk burjuvazisi ülkemiz Kürdistan'da Devrimci Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin hızla boyutlandığı son on yıl içinde saldırılarını özellikle devrimci hareketlerin önder ve militan kadrolarına yöneltmiştir. Burjuvazi böylece halklarımızın Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm ve Birlik mücadelesini yok edeceğini sanıyor. Devrimci militan ve önder kadroların katledilmesi onlar için kısa dönemde başarı sayılabilir. Ama uzun dönemde asla !.

Abdolvahap Akman yoldaş da Kürdistan Ulusal Kurtuluşçularının uzun dönemli olarak başlattıkları mücadelelerin ilk dönemlerinde sömürgeci burjuvazi ve yerli uşaklarına karşı verilen her mücadelede aktif olarak yer alan, tüm çevre halkın saygı ve sevgisini kazanan, diğer siyasi ha-

reketter tarafından dahi yiğit bir devrimci olarak nitelendirilen; militanca kavganın simgesi, disiplin ve kararlılığın canlı bir örneği ve komünist ahlakın yılmaz savunucusu devrimci bir savaşçıydı.

Abdolvahap Akman neden ve kimler tarafından katledildi?

Abdolvahap yoldaşın mücadelesini sürdürdüğü bölge, Nusaybin'de, feodal toprak ağalarının etkinliği bilinir. Temmuz 1979'da pamuk tarlalarında çalışan 7000 kadar Kürdistanlı tarım işçisi Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları tarafından yönetilen üç günlük bir grev yaptılar. Bu eylem işçi ücretlerinin artırılmasını amaçlıyordu. Grevin başlangıcından sonuna kadar Abdolvahap Akman insanlık onuruna yaraşır devrimci bir mücadele sergiledi. Grevin başarıyla sonuçlanması ege-men çevreleri oldukça rahatsız etti. Rahatsızlıklarının bir sonucu olarak

dört ay sonra yiğit militan Abdolvahap Akman hazırlanan sinsi bir komplo sonucu sömürgeci burjuvazinin ülkemizdeki uşak uzantıları tarafından katledildi. Böylece bir kararlı militanımız daha devrim şehitleri kervanına katıldı. Mücadelesi binlerce Vahab'ın mücadelesinde bir meşale oldu ve Abdolvahap Akman ölümsüzleşti.....

sal-1981

meh: ÇELEVA PÊŞİN hejmar~3

EM RË LI DÏKTATORIYA FAŞÏST YA KOLEDAR TENG BIKIN!

Diktatoriya faşist ya koledar, zêrandin û zorkeriya xwe ya hovitiyê didomîne. Bi awakî har û dir, refên kedkarên Tirkiye û gelên Kurdistanê yên bindest, roj bi roj xurtir dizêrine. Lê, bê guman, ev celeb kar û pê rabûnên diktatoriya faşist ya koledar bêî hemberî namînin. Hez û refên têvel yên Tirkiye, Kurdistanê û herweha yên cihanê li hember desta nijdevanên faşist yên pê yayên emperyalizma xwînwar serên xwe heltînin. Li hember wan dengên xwe bilind dikin û dijberîkê (muxalefetekê) li dar dixin.

Wek tôte zanîn, bi jinavrakirina partiyên siyasî, bi pêkanîna "Mec-lîsa Çêkrox" û "Meclîsa Şewirdar" û bi girtina Ecevit ve, dijberiya li hember diktatoriya faşist bi hêztir bû. Bê guman, li derî van bûyeran sebêbine din jî hene ku vê dijberiyê xurtir dikin. Dijwazbûna zor û zordestiyên têvel yên li ser refên kedkarên Tirkiye û gelên Kurdistanê, buhrana aboriyê, zêdebûna bêkariyê û giranbûna jî-nê û hwd. (her wekî din) jî vê yekê re sebêbine berbiçav in.

Heçî bûyera jinavrakirina partiyên siyasî û girtina Ecevit e, jî aliyê naveroka xwe ya siyasî de, bûyereke helez e. Helez e, jî ber ku jêkdûrî û nakokiyên ku di navbera hêzên bûrjûvazî de hene, xweş dide xû ya kirin. Herçendî partiya Ecevit (CHP) xwe sosyal-demokrat nişan di da jî, bi xwe partîkê bûrjûvazî ne. Ji bo nûjenkirina rîsta sermayedar û kedxwariya wê rîstê hatine saz kirin. Ne-

maze yekî wekî Ecevit, ev yeka ha bi kar û kirinên xwe ve jî daye xuya kirin. Ecevitê ku di di propagandên helbijarti-nê de kevokên aşî, azadî û demokrasîyê difirandin û xwe dikir piştemêr û şûrkêşê demokrasîyê, bi xwe aşî têk dabû. Girava Qibrîsê vegirtibû û ketibû xwîna bi hezaran law û keçên gelan. Wî bi xwe demokrasî da bin lîngan û pê li daxwazên demokratîk kirin. Refên kedkarên Tirkiye û Kurdistanê zêrandin û jîn li wan jehr kir. Wî bi xwe rîya azadîyê girt û bi neyarî û kindarî dirêjî ser durîşma "Ji Kurdan re azadî" kir. Bi ser de jî, wî bi xwe rê da, ku hêzên faşist xwe bicîvînin hev û xwe xurtir bikin. Ev celeb kirên wî wîsan bi hêsanî jî bira gel neçûne û naçin jî. Lê niha, gava ku general Evrenê faşist, yê ku Ecevit bi xwe ew kir serfermandar, rê nade wî ku ew bîr û baweriyên xwe êşkere bike, dibêje ku "çawan ku mafên kesên ne demokrat hene, divê mafên min jî hebe, ku ez gotinên xwe bêjim". Gelo mirze Ecevit kesên demokrat, pêşverû û şoreşger yên ku wî jî ber bîr û baweriyên wan ew dişan-din dadgehên û bi salan ceza jî wan re dida xwastin, da ku devên wan bigire, jî bîr kirine? Gelo wî daxuyanîkirina gerandina awarte ya li piraniya bajarên Kurdistanê û çend bajarên Tirkiye, qewmandinên wek vebirîna Ma-raşê û hwd. jî bîr kirine? Eger ew jî bîr jî bike, dîrok jî bîr nake. Di warê kirinên wî de, gotî-neke pêşiyên me di cîhê xwe de ye: "Yê ku çala hevalê xwe bikole, dê bi

xwe bikevê..."

Wek bûyerên vê mehê jî êşkere dikin, dijberiya li hember diktatoriya faşist ne bi tenê li Tirkiye û Kurdistanê, lê belê li cihanê jî xurt dibe. Di meydana siyasî ya cihanê de, roj bi roj, rû û rûçikên desta nijdevanên faşist yên mirovkuj û xwînwar xweştir êşkere dibin û tîn nasîn. Awira gelemperiya demokratîk û pêşverû ya cihanê, di warê cemidandin û riswakirina diktatoriya faşist ya koledar de, destên xwe dixin nav destên hêzên li dijî faşîzmê yên Tirkiye û Kurdistanê. Bi wan re hevalbendî û mildarî-ke xurt li dar dixin. Bê guman, ev jî dibe sebêbê bêtir har û dînbûna generalên faşist yên xwîn-rêj.

Herweha, xuya dibe, ku hêmenên bûrjûvazî yên ku heta bi îro devên xwe li hember diktatoriya faşist girtibûn, niha hêdî hêdî dengên xwe bilind dikin. Ev jî alîkî de cîhê şabûnê ye. Lê belê, divê em du deqên pir girîng jî ber çavên xwe bi dîr nexin. A yekan ew e, ku divê em qenc bizanî-bin ku dijberiya bûrjûvazî, ne dijberîke îdeolojîkî û ramaniyê. Lê jî ber feyde û berjewendiyên xwe yên zirardîtiyê. Ev celeb jêkdûrî û nakokî jî, ne domdar e, lê demî ye. A didwan jî ew e, ku divê em hiç jî bîr nekin, ku di têkoşîna li dijî faşîzmê de, dijberiya bûrjûvazî nabe çare û alternatîv. Lê bi tenê dijberiya proleterî çare û alternatîva rastîne. Divê dijberiya proleterî nebe dûvik û boçîka bûrjûvazî. Lê belê ya bûrjûvazî jî ya proleteriyê re bibe dûvik û boçîk.

Hewce ye careke din bê te gotin, ku kar û barekî giran li ser milên me û yên hemû hêzên şoreşger yên Tirkîye û Kurdistanê ye. Li gor vê, ji pêrabûnên me ne, ku divê em di vî warî de pêngawî ne ber bi çav biavêjin. Li rewş û kêsên froyîn istîfade bikin da ku rêzên dijberiya proleterî gayimtir bibin. Herweha da ku diktatoriya faşist ya koledar teng bibe. Ji bo gayimkirina rêzên dijberiya proleterî jî, yekîtîke di navbera hêzên şoreşgeran de li ser prensîpan pêkhatî, hewce ye. Riya hevalbendî û mildariya domdar, di yekîtiyên jî prensîpên pêkhatî re derbaz dibe. Di vî warî de, konferansa yekemîn ya tevgera me ya siyasî KUK, Rizgarîxwanên Netewî yên Kurdistanê, bi banga xwe ya hem jî bo hêzên demokrat, pêşverû û şoreşgerên Kurdistanê û hem jî yên Tirkîye, pêngaveke din e dirêkî avêtîye. Bê guman, ev jî cihê serbilindiyê ye.

HEKE EM BI PRENSÎPÊN SİYASÎ Û JI DIL YEK BIN, DÊ RÊ LI DÎKTATORÎYA FAŞÎST YA KOLEDAR TENG BE !....

faşist terör F. Almanya' da

Sömürgeci-faşist Cunta'nın 12 Eylül 1980'de yönetime el koymasından sonra, Türkiye ve Kürdistan da devrimci-demokrat hareketlere karşı sistemli saldırılar daha da yoğunlaştı. Amaç Türk tekelci burjuvazisinin uzun dönemli egemenliğini sağlamak ve devrimci toplumsal gelişmeyi kökünden yok etmektir. Bu saldırı ve baskılar 12 Eylül öncesi sivil faşistler tarafından da yapılmıyordu. Ama sivil faşist ve devletin kolluk güçlerinin ortaklaşa yaptıkları tüm saldırılar devrimciler tarafından geri püskürtülüyordu.

Sivil ve resmî faşist odakların 12 Eylül'e kadar gerçekleştiremedikleri "devrimcileri sindirme" çabalarını, darbeden sonra direk olarak faşist generallerin denetiminde olan faşist devlet üstlendi. Sivil faşist odakların sivrilmiş ve toplumdaki tecrit olmuş elebaşlarını göstermelik olarak yargılayıp halk kitlelerini aldatabileceğini sanan cunta, yurt dışında kendisine karşı büyüyen muhalefeti dağıtabilmek için de uzun dönemlerden beri devrimcilere karşı faaliyetini sürdüren faşist "Türk Federasyonu" nu daha da hareketlendirerek devrimci-demokrat kişi ve kuruluşlara karşı saldırtmaya başladı.

Kasım ayı, faşistlerin, F.Almanya'nın bir çok şehrinde devrimci-demokrat kişilere karşı saldırılarının yoğunlaştığını açıkça gösterdi. 26 Kasım 1981 günü, Aşağı Saksonya eyaletinin Peine şehrinde işlerine giderken faşistlerin saldırısına uğrayan iki "KKDK" üyesi Kürdistan'lı yurtseverden Nezir Şeker saldırılar sonucu hayatını kaybetti, diğeri ise ağır yaralandı.

Nezir Şeker'in katledilmesinden sonra Peine ve çevresindeki tüm Anti-faşistler; faşist "Türk Federasyonu" nun kapatılması ve olayı protesto için bir miting düzenlediler. Kürdistan İşçi-Kültür dernekleri, KOÇ-KAK'ın da aktif olarak katıldığı bu eyleme 1500'ün üzerinde Anti-faşist katıldı.

KOÇ - KAK ya Swêdê vebû ...

GELÎ WELATPARÊZ, DEMOKRAT Û SORESGERÊN KURDISTANÊ,

Gelên Kurdistanê rojên pir tarî û dijwar radibû hirînin. Zordestiya mîrîyên Koledar her roj diwartir dibe. Ew bi hovîtî xwîna gelên me dirêjin û vedixwin. Dêwlemendiya ser û binerdîn ya Kurdistana bindest bi çavsorî talan dikin. Keda destên karker, gundî û hemû kedkarên welêt bi awakî çavbirçî dixwin. Hebûnên netewî yên gelên me dipişevîq, bend û qedexe dikin.

Herweha zorkerîya xwe ya li ser ref û tofên

kedkarên gelên destebira ên me yên Tirk, Freb û Ecem xurtir dikin. Welatparêz, demokrat û şoreşgeran dizêrînin, digirîna û dikujen. Dan û standînen xwe bi emperyalîzma cîhanî re qayimtir dikin da ku selteneta xwe ya destbixwîn bidomînin û planên emperyalîzmê li Rojhelata Navîn bîncîh

Bi a me, di rewşa weha zîz û nazik de, hewce ye ku bi ser hev de çûn û hatin, hevdu dîtînin, danûstandînin, hevalbendî û mîldarî di navbera hêz û

kesên welatparêz, demokrat û şoreşger de xurtir bibe.

Komela me, KOÇ-KAK (KOME LA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ LI SWED), heta bi niha jî cîh û lokalekê beparbû. Lê niha dixwaze mizgînîyê bide we, ku ji xwe re cîhek bi dest xisîyê. Ji lev re, dixwaze bide zanîn, ku derfîyê xwe jî dil ji we re vekirîye. Ji niha ve dixwaze we ve xwîna cîh û lokala xwe û bixêrhatîneke germ li we bike. **NAVÎSAN**

Kappelgränd 17/A

116 21 STOCKHOLM

ORTA-DOĞU'DA YENİ GELİŞMELER...!

Orta-Doğu'da son bir kaç yıl içinde meydana gelen gelişmeler bölgede büyük bir gerilim yaratmıştır. Bu gerilim giderek kopma derecesine gelerek, Orta-Doğu'yu patlamaya hazır bir barut fıçısı durumuna getirmiştir.

Bölgeyi böyle bir hassas duruma sokan; Orta-Doğu'nun jeo-politik stratejik konumu, zengin yer altı ve yerüstü doğal kaynaklarının varlığı ve bölgedeki ulusal ve sosyal alandaki çelişkilerin keskinliğidir.

Emperyalizmin, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, içinde bulunduğu derin bunalımlar emperyalizmi Orta-Doğu'da yeni arayışlara sürüklemiştir.

70'li yıllarda ABD emperyalizmi, Çin-Hindinde kahraman Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarından ağır darbeler yemiştir. Bu darbelerin tesiri ve 1973 Arap-İsrail savaşının yarattığı ortamdanda yararlanmaya çalışan ABD emperyalizmi, Orta-Doğu'da kendi egemenliğini kurma çabasına girmiştir. Böylece Sosyalist sistemin Orta-Doğu'daki etkinliğini sınırlamayı amaçlayan ABD emperyalizmi, ilerici ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini bastırmak için bir dizi oyunlar tertiplemiştir.

1961'lerden beri süregelen Irak-Kürdistan'ındaki kürt ulusal hareketini bu dönemlerde denetimine alan ABD emperyalizmi, Kürt ulusal hareketini piyon ederek Irak Baas yönetimine 6 Mart 1975'de Cezayir antlaşmasını dayattı. Gericici Irak yönetimini yavaş yavaş bölge gericiliğinin içinde yer almaya zorladı. ABD emperyalizminin

bu çabalarında pek de başarısız kaldığı söylenemez.

Diğer taraftan İsrail vasıtasıyla Arap halklarını tehdit eden ve mazlum Filistin halkının haklı savaşımını boğmaya çalışan ABD emperyalizmi 1978'de Mısır ve İsrailinde katıldığı Camp-David gerici ittifakını oluşturdu. Bu gerici ittifak karşı dünyadaki tüm ilerici ve barıştan yana olan güçler kesin tavır takındılar. Antlaşma Arap halkları arasında da yankısını buldu. Camp-David antlaşmasına karşı somut adım olarak, Güney-Yemen, Libya, Suriye, Cezayir ve FKÖ "Cephe Somud Tessadi" adıyla ilerici bir cephe oluşturular. Cephe Somud Tessadi'nin oluşturulmasından büyük tedirginlik duyan ABD emperyalizmi, Arap gerici iktidarları ile olan ittifaklarını daha da sıklaştırdı. Amaç bölgedeki ilerici iktidar ve güçlere göz dağı vermek ve onların varlığını tehlikeye sokacak kompolar düzenlemektir.

1978 Nisanında gerici Davud Han yönetimi yıkılarak yerine ilerici Teraki yönetimi geldi. Bunu takiben 1979 Şubatın'da İran'daki faşist Şah monarşisine demokratik bir halk hareketi ile son verildi. Bu her iki olayda ABD emperyalizmini can evinden vurmuştu. Orta-Doğu'da en önemli kalelerinden ikisini kaybeden ABD emperyalizmi "CENTO" nun yıkılmasından sonra "NATO" yu tüm gücü ile devreye soktu. Böylece Orta-Doğu'da emperyalizmin aleyhine olan bu gelişmeleri durdurma çabaları süratlendi.

İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra

ABD emperyalizmi Basra körfezi ve çevresinde kontrolü sağlamak, petrol bölgelerini denetimi altına almak için yoğun çalışmalarına girişti. Bu doğrultudaki çalışmaların sonucu olarak, Somali, Kenya ve Umman'a yeni üsler kurdu. Suudi Arabistan'a 4^ü AWACS" uçağı verdi. Körfezde ve Orta-Doğu'da meydana gelebilecek gelişmelere anında müdahale etmek için "çevik kuvvetler" denilen yeni bir askeri kuvvet oluşturdu.

ABD emperyalizminin ve Basra körfezi çevresindeki gerici güçlerin saldırı ve tehditlerine karşı körfez bölgesindeki ilerici güçler kayıtsız kalmadılar. Bu tehdit, komplo ve saldırılara karşı Etiyopya ve Güney-Yemen'nin de yer aldığı, bölgedeki diğer ilerici güçleri de kapsamına alan "Haliç cephesi" oluşturuldu.

Türkiye ve Kürdistan'da ki ulusal ve sosyal muhalefetin daha da güçlenip kendi egemenliğini tehdit eden bir konuma gelmesinden korkan ABD emperyalizmi, emrindeki faşist generaller aracılığıyla 12 Eylül faşist darbesini tezgahladı. 12 Eylül faşist darbesi ile yönetime gelen faşist generaller; Türkiye ve Kürdistan'da gelişen devrimci potansiyeli dağıtmak, Türk tekelci burjuvazisinin yararına ekonomik bunalımı çözmek ve Türkiye'yi ABD emperyalizminin Orta-Doğu'daki ilerici güçlere karşı kullanacağı bir karakol haline getirmek için çaba sarfetmektedirler. Sömürgeci-faşist cunta yönetime el koyuşundan günümüze kadarki sürede önüne koymuş olduğu hedeflerin önemli bir bölümünü gerçekleştirmiştir. Buna rağmen cunta, son sözü söyleyecek olan Türkiye

ve Kürdistan halklarının ulusal ve sosyal muhalefetini tamamen ortadan kaldıramamıştır. Sömürgeci-faşist diktatörlüğe karşı her geçen gün büyüyen toplumsal bir muhalefeti Türkiye ve Kürdistan'da izlemek mümkündür. Önümüzdeki süreç ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerin lehine çalışacaktır.

Faşist İran Şahlığının devrilmesinden sonra, Orta-Doğu'da önemli bir kalesini kaybeden ABD emperyalizmi; Humeyni yönetiminin gerici politikasından ve ülkedeki çözümsüzlüklerden de yararlanarak kendi yandaşlarına iktidara getirmek için yoğun çabalara girmiştir. Bu çabaların somut örneği olarak da İran ile Irak arasındaki savaşı körüklemiştir.

Irak'da Arap ve Kürt ilerici ulusal güçleri nin mücadelesi ile sarsılan gerici Baas diktatörlüğü, emperyalizm ve bölge gericiliğinin de desteğini alarak İran'a saldırmıştır. Irak, bu saldırı sonucu İran'daki gerici Humeyni yönetiminin kısa zamanda yıkılacağını hayal etmiştir. Böylece tekrardan bir prestij kazanma sevdasında olan Baas sömürgecileri, İrandan koparacakları tavizlerle Arap gericiliğinin liderliğini yapabileceklerini sanmışlardır. Ama evdeki hesap çarşıdakine uymadı. Durum her geçen gün gerici Baas diktatörlüğünün aleyhine bir gelişme göstermektedir. Irak ordusu, bir yandan İran'da işgal ettiği bölgelerden çıkarılırken, diğer yandan da Irak'daki Arap ve Kürt ilerici güçlerinin mücadelesi sonucu her geçen gün biraz daha zayıflamaktadır.

Emperyalizm, emrindeki

gerici-faşist iktidarlar aracılığıyla ilerici güçleri ezmek, anti-emperyalist yönetimlere karşı komplolar hazırlamak ve yeni gerici ittifaklar oluşturmakla da kalmıyor. Ayrıca ilerici güçlerin anti-emperyalist mücadelelerini içten çökertmek için sinsî oyunlara da baş vuruyor.

Emperyalizm, bir yandan İsrail siyonizmini Filistin kurtuluş hareketine saldırtırken, diğer yandan da Suudi Arabistan kanalıyla Canp-David antlaşmasının bir parçası sayılabilecek olan "FAHD" planını gerçekleştirilmeye çalışıyor. Suriye'deki "Müslüman Kardeşler" örgütü vasıtasıyla iktidarı tehdit ederken, diğer yandan da Suudi Arabistan aracılığıyla Suriye yönetimini, bölge gericiliği ve emperyalizm ile işbirliği ne zorluyor. Bu her iki örnek de emperyalizmin Orta-Doğu'da ki sinsice planlarına açıkça gözler önüne sermektedir.

Emperyalizm Orta-Doğu'daki tüm saldırgan ve sinsice planlarına rağmen, bölgedeki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri daha da gelişiyor. Bu mücadeleler her geçen gün, emperyalizme karşı Sosyalist sistem, ulusal kurtuluş hareketleri ve kapitalist-emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfı mücadelelerinin lehine yeni boyutlara varıyor.

Ezilen mazlum halkların kurtuluş hareketlerinden yediği darbelerle emperyalizmin bunalımları derinleşiyor. Derinleşen bunalımlar emperyalizmi daha da saldırganlaştırıyor. Emperyalizm kendi yapısal özelliklerinden kaynaklanan bu bunalımları atlatmak için, bir yandan ekonomisinin

önemli bir kısmını aske-rileştirip, silahlanma yarışını hızlandırıyor, diğer yandan da yeni bölgesel savaşlar çıkarıyor veya bunları kışkırtıyor. Gerek emperyalist ülkelerin kendi aralarındaki keskinleşen rekabet, gerekse emperyalistlerin çıkarttıkları bölgesel savaşlar dünya barışını tehlikeye sokacak düzeyde bir gelişme göstermek tedir.

Dünya'da elde edilen petrolün yüzde altmışına sahip olan Orta-Doğu, hem petrol hem de stratejik yönden önemli olan bir bölge konumundan dolayı emperyalistlerin iştahlarını kabartmakta ve onları yeni, tehlikeli bir takım arayışlara sokmaktadır.

Emperyalizmle Sosyalist sistem arasındaki çelişkilerin şiddetlendiği bir bölge olan Orta-Doğu, emperyalizmin çöküşü gidişinde de önemli bir rol oynayacaktır.

Emperyalist ve gerici güçlerin saldırganlığına boşa çıkarabilmek, ulusal ve sosyal kurtuluş için verilen mücadeleyi başarıya götürebilmek için Orta-Doğu'daki halklar ve tüm anti-emperyalist güçler bölge düzeyinde, "Orta-Doğu Devrimci Cephesini" oluşturmalıdır. Sosyalist sistem, ezilen halkların kurtuluş hareketleri ve kapitalist-emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfı mücadeleleri ile en sıkı dayanışmayı gerçekleştirmelidirler. Bu cephe oluşturulmadan dünya devrimci sürecini oluşturan bu güçlerle en sıkı dayanışmaya girmeden, emperyalistlerin saldırgan politikaları boşa çıkarılmaz ve emperyalizm bölgemiz Orta-Doğu'dan kovulamaz.

SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST CUNTA'NIN YALANI

Bundan 16 ay önce yönetime el koyan faşist generaller, önlerine koydukları hedeflerden birini daha gerçekleştirdiler. 23 Ekim 1981'de, Sömürgeci-faşist cunta'nın uzun dönemden beri propagandasını yaptığı ve hakkında çeşitli sensasyonların yaratıldığı "Danışma Meclisi" kuruldu. Danışma meclisinin kurulmasından hemen sonra tüm siyasi partiler feshedilerek, mallarına el kondu.

Faşist generaller çetesi "Danışma Meclisinin" kurulmasıyla birlikte "demokrasiye dönüşün" ilk atılımını yaptıklarını söyleyerek, yaygaralar kopardılar. "Danışma Meclisi" gerçekten "demokrasiye dönüşün" ilk adımı mıdır? Bizce değildir!

"Danışma Meclisi'nin" nasıl bir organ olduğunu anlamak için, o'nun kuruluşuna ve işlevine bakmak yeterlidir.

160 kişiden oluşan bu "Meclis", özünde faşizmin Türkiye'de kurumlaştırılmasında gerekli olan bir organdır. Bilindiği gibi Türkiye'de faşizm, klasik örneklerinde olduğu gibi, önce kitle tabanı kazanıp, sonra seçimle iktidar olmamıştır. Yani aşağıdan yukarıya doğru bir süreç yaşamamıştır. Bunun aksine tepeden aşağıya doğru, askeri bir darbe aracılığı ile gerçekleşmiştir. Bu özelliği ile Cunta, ilk olarak işe devletin faşistleştirilmesinden başlamıştır. Önce devletin faşistleştirilmesi için engel teşkil eden her şeyi ortadan kaldırma çabasına girmiştir. Eski Anayasa ve Meclis feshedilerek, yenisinin hazırlığına başlanmıştır. Darbeden günümüze kadar, önündeki engelleri tek tek kaldıran, devleti büyük bir hızla faşistleştiren Cunta; şimdi de faşist devletin son rütuşlarını yapmaktadır. Siyasi partilerin feshi ve Danışma Meclisi'nin kurulması aynı döneme rast gelmişse, bu bir tesadüf sonucu olmamıştır. Zira mevcut siyasi partilerin tekelci burjuvazinin çıkarlarını koruyabilecek, bir durumları yoktu. Zaten böyle bir durum söz konusu olsaydı, cunta'ya belirli oranda ihtiyaç duyulmuyacaktı. Tekelci burjuvazinin "istikrarlı bir şekilde gelişmesine ve uzun dönemli çıkarlarının savunulmasına katkıda bulunmayan partilerin feshedilmesi kararı, bu açıdan şaşırtıcı olmamıştır.

Sömürgeci-faşist darbe gerçekleştirildiği zaman generaller "Ülkede demokrasinin yeniden işlevini yaratmak" için geldiklerini söylüyorlardı. Cunta 16 aydan beri yaptığı bu demagojiyle iki noktayı göz önünde buldurmıştır. Birincisi; Günümüz koşullarında açık faşist diktatörlüklerin dünya düzeyinde halkın büyük anti patisini kazanmış olmasıdır. Hitler, Mussolini, Franko, Somoza v.b gibi açık faşist diktatörlükler iktidarları döneminde tamamiyle teşhir olmuşlar ve sonunda halk kitlelerinin anti-faşist mücadeleleriyle karşı karşıya kalarak defolmak zorunda kalmışlardır. Faşizmin dünya düzeyindeki uygulaması, son on yıldan beri büyük bir devrimci potansiyel yaratan

Türkiye ve Kürdistan ile rici kamuoyunda da büyük oranda özümlemişti denebilir. Bu açıdan tüm dünya halklarının olduğu gibi, Türkiye ve Kürdistan halklarının da süreç içinde açık faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerinin gelişeceğini ve böylece faşizmin Türkiye de de yerle bir edileceğini faşist generaller, Türk tekelci burjuvazisi de çok iyi biliyor. Bu noktadan hareketle darbe yapılır yapılmaz" de, mokrasi tekrardan inşa edilecektir" tekerlemesi tutturulmuştur.

İkinci nokta ise; Türk tekelci burjuvazisi henüz gelişme halinde olan bir burjuvazidir. Gelişmesini sonuca vardırma için de, diğer emperyalist-burjuvazilerin desteğine ihtiyacı vardır. Bu destek (özellikle ekonomik ve askeri alanda) olmaksızın Türk tekelci burjuvazisinin gelişme göstermesi ancak "Kaplumbağa yürüyüşü" hızında olur. Yavaş gelişmeye ise Türk sömürgeci-tekelci burjuvazisinin tahammülü yoktur. Zira uzun bir dönemden beri "ekonomik darboğaz" dönemini yaşayan, Türkiye' de ve bu dar boğazdan en fazla etkilenen sömürge Kürdistan'da devrimci toplumsal muhalefet tek elci burjuvazinin egemenliğini tehlikeye sokacak şekilde bir gelişme göstermiştir. Biraz daha bekleyişin tek elci-sömürgeci Türk burjuvazi açısından büyük tehlikeler yaratacağı kuşkusuzdu. Batılı dostlarının yardımını alarak gelişmesini hızlandırmak zorunda olan Türk sömürgeci-tekelci burjuvazisi bu yönüyle işbirlikçidir,

Yani o'nun gelişmesi büyük oranda batılı emperyalistlerin verecekleri primlere bağlıdır. Bu sorunun bir tarafı. Diğer tarafı ise batılı emperyalistlerin soruna bakış tarzlarıdır.

Batılı emperyalist ülkelerin ilerici kamu oyu hükümetlerinin seçimler yoluyla iktidar olmayan açık faşist diktatörlüklere yapacakları yardım karşısında bir engel teşkil edebiliyorlar. Bu durum giderek, emperyalist-burjuvazi ile ezilen sınıf ve tabakaların arasında bir takım çelişkilerin su yüzüne çıkmasını hızlandırabiliyor. Nitekim Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ülkelerinin Türkiye'deki sömürgeci-faşist diktatörlüğe yaptığı ekonomik yardım, bu ülkelerin ilerici kamuoyunda büyük bir tepkiyle karşılanmıştır. Bu tepkilerden oldukça tedirgin kalan batılı emperyalistler, sonuçta Türkiye'ye yapacakları yardımları şimdilik döndürmüşlerdir.

Belirtmeğe çalıştığımız bu iki önemli noktayı göz önünde bulunduran Cunta, belirli bir dönem sonra kendi deyimiyle "demokrasiye dönüş" yapacaktır. Dikkat edilirse bu belirli dönem dediğimiz zaman bile Cunta'yı çok zor bir durumda bırakmıştır. Bu süre içinde batılı emperyalist ülkeler olsun, cunta'yı destekleyen diğer çevreler olsun, "demokrasiye dönüşün" ne zaman gerçekleşeceği konusunda faşist generalleri oldukça sıkıştırmışlardır. Nedenlerini ise yukarıda açıklamıştık.

Faşist cunta ise "de-

mokrasiye dönüşün" hemen gerçekleşmesinin mümkün olmayacağını sık sık ifade etmiştir. Bunun nedeni ise çok açıktır; Cunta, sömürgeci, tekelci işbirlikçi Türk burjuvazisinin gelişmesi önünde ki engelleri ortadan kaldırmadıkça kendi "demokrasi anlayışını" gerçekleştiremeyecektir. Bu engellerin ise aşılması oldukça zordur. Başta Kürdistan ve Türkiye devrimci-yurtsever güçlerinin, mevcut sisteme karşı muhalefeti parçalanmalıdır. Bu doğrultuda Cunta önemli ilerlemeler kaydetmesine rağmen, henüz amacına varmış değildir. Diğer önemli bir nokta da Cunta'nın ekonomik-politikasının iflas ettiği gerçeğidir. Halk kitlelerinin giderek kötüleşen yaşam şartları, işçi ücretlerinin "YHK" (Yüksek Hakemler Kurulu) gibi faşist bir kurul tarafından düzenlenmesi; diğer taraftan artan faşist devlet terörü, Cunta'ya karşı giderek güçlü bir muhalefeti geliştirecektir. Faşist Cunta'nın ilk dönemlerde toplumun çeşitli kesimlerinde bulunduğu kısırlı kitle tabanını da peydepey dağılma ve Cunta'ya karşı olan muhalefete katılmaktadır. Küçük ve orta üreticilerin iflas etmeleri bu süreci daha da hızlandırmaktadır.

Bütün bu nedenler sömürgeci-faşist Cuntanın uzun ömürlü olmadığını açıkça göstermektedir. Faşist devletin oluşturulmasında mimarlık vazifesini üstlenen generaller çetesi ise hala halkı ve ilerici dünya kamuoyunu aldatmaya uğraşıyorlar. Bir sürü yalan ve demagojilerle gerçekten "demokrasi" yanlısı oldukları-

nı el aleme yutturmaya çalışıyorlar. "Danışma Meclisi" gibi faşist bir kurumun, toplumun "tarafsız" insanlarından oluştuğunu iddia ediyorlar. 40'ı direk olarak faşist generaller tarafından atama yoluyla tespit edilen, 120 si ise faşist generallerin atadıkları faşist Valiler tarafından önerilen 160 kişilik "Danışma Meclisinin" kime hizmet ettiğini çocuklar dahi anlamışlardır.

danışma meclisi yerine halk meclisi

Yaşanan süreç sömürgeci-faşist diktatörlüğün iflas sürecidir. Bu süreci hızlandırmak ise Türkiye ve Kürdistan'daki ilerici-demokratik güçlerin elindedir. Türkiye ve Kürdistan'da ilkeli prensipler üzerinde (bu ilkeler KUK 1. Konferans bildirisinde, Qerın'nın 2. sayısında yayınlanmıştı) oluşturulacak güç ve eylem birlikleri, giderek iki ülke devrimci güçlerinin ülkeler düzeyinde oluşturacakları bir Anti-faşist Halk Cephesi, sömürgeci-faşist diktatörlüğün tüm yaşam damarlarını kesecektir. O zaman faşist Cunta'nın "Danışma Meclislerine" gerek kalmadan "Halk Meclisleri" oluşturulacaktır. Bu aşamada Türkiye, Kürdistan'lı devrimci hareketlerin önünde duran en büyük görev; Bir yandan sömürgeci-faşist diktatörlüğün yalan ve demagojilerini halklarımıza ve ilerici dünya kamuoyuna açıklamak, diğer yandan ise yukarıda bahsettiğimiz "Anti-faşist Halk Cephesi'nin oluşturulması için süreci hızlandırmaktır.

www.arsivakurdi.org

F. ALMANYADAKI BUNALIMLARIN BAŞ SORUMLUSU TEKELCİ SERMAYEDİR!

Emperyalizm son yıllar da içine girdiği bunalımlardan bir türlü kurtulmıyor. Ekonomik, politik ve sosyal alandaki bu bunalımlar ciddi boyutlara varmış durumdadır.

Emperyalist metropollerdeki bu bunalımlar, finans kapitali oldukça rahatsız ediyor. Her gün bir takım kitlesel protestolarla gösterileriyle karşı karşıya kalan emperyalist burjuvaziler, onların yaklaştığını görmek zorunda kalıyorlar. Ekonomik krizden dolayı, bir takım küçük ve orta işyerinin kapanması ve otomasyon sonucu toptan olarak işten çıkarmalarla işsizlik oranının şim diye kadar görülmemiş bir düzeye varması, işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin alın gücünün düşmesi, kəsanətlə sosial həyatdakı bir takım məsələlər və əilən endüstriyə böyük hərcəmələrlə xətəməsi, emperyalist burjuvazi ilə eməkçi kitlelər arasında çəlişikləti kəskinləşmişdir. Bu çəlişiklərin bəzi olarək görüldüğü emperyalist ölkələrdən biri də, içində yaşadığımız Federal Almanya'dır.

Federal Almanya'da, bu yıl içinde işsizlik sayısı 1,5 Milyonlaşarak rekor düzeye varmışdır. Federal Alman yetkililərinin verdikləri bilgiyə görə bu sayı 1982 yılı içinde 2 Milyona yüksələcəkdir.

Digər yəndən sosial hakların kəsətilməsi (çocuk parası; eməkçilərə, sağ kətlərə, çalışmasında durmuş olan işsizlərə yəpilan yardımların kəsətilməsi; ögrətım görenlərə ayrılan fonların azaltılması v.b.) ilə bütçədə

ki 3,5 Milyar D.M. lək açık kapatılmək istəniliyor. Bütçədəki bu açığın halkın sosial haklarından kəsintilər yapılarək giderilmesi tabii ki düşünüleməz. Durum böylə olunca, sosial haklarını korumək isteməyi milyonlarca eməkçi, zaten hər gün biraz daha köçüye giden ekonomik durumlarının tesiri ilə de mevcut yönetimlere ve düzene karşı hoşnutsuzluklarını çeşitli eylemlerle dile getirməyə çalışıyorlar. Buna karşı Federal Alman hükümeti ne yapıyor?

İşçi ve eməkçilerin sosial ve ekonomik yaşamalarını düzəltmək için; eldeki kazanımlarını kaybetmemək için direnişlərine polis baskısıyla cavap veriyor. Evsiz, bəzi işsiz bit yağın insanın konut sorunlarına çöşüm getireceği yərdə, işçi konutları yığıp yerinə yeni köndələnlər inşa edərək, kitaları astronomik bir düzeye vərdirən böyük inşaat şirkətlərinin bu girişimlərini devlet güvəncesinə aldıgını beləltiyor.

Federal Almanya'ya vətənləştirilmək istənən Pershing II və Cruise füzələrinə karşı, yüzbinlərin toplandıgı, "Silahlanmaya hayır, barışa evet" sloganlarının haykırıldığı gösteri yürüyüşlərini Sovyetler Birliđinin bir oyunu olarək açıklıyor. Böyləcə Federal Alman tekəlcü burjuvazisi sorunları kendi yərdəsal varlığına bağlaməkəcan kaçınarak, sorunlarını yükleyebileceği bir dış güç arayışına giriyor. Emperyalistler arasında savaşıların nə demək olduğunu çok iyi bilen Alman eməkçileri ise bu asılsız yalanlara inanmıyorlar. Bonn yürüyüşündə

300 bin kişinin silahsızlanma ve Barış için toplanması Alman halkının barışa olan özlemine somut olarək kanıtlamışdır.

Son dönemlerde halkın artan tepkisiyle karşı karşıya kalan batı-Alman emperyalizmi çöşüm olarək bir takım gerici yasaları meclisten geçirməyə çalışıyor. Gösteri yürüyüşlərinin yəsaklanması gerekliliğine sık sık değiniyor. Daha önce çöşüm olarək getirilen gösteri yürüyüşlərinə polis baskısı da sökməyincə federal hükümetin gösteri yürüyüşlerini yasaklamak için çaba gösterməsi hiç də şaşırtıcı değildin. Uzun mücadələlər sonucunda edilən bu demokrətik hakların bir anda ortadan kaldırılmasına, Alman işçi sınıfı ve eməkçilərinə bəyşməsi kəlməyəcəği kəsinədir.

Federal hükümet içində bulmuş olduğu bəyşənli dönemə çöşmək için çeşitli məsələlərə bəyş vuruyor. Bəyş kitlelərin çəlişik mücadələlərini bəyş yönlərə çəkmək için havadan nədən arıyor. Son gələrdə bu havadan nədenlərin olarək nədəyə yəbağ cümlə bəyşməkdədir. Federal hükümetin FAC'da yəşayan yəbancılərin sayına əsəlmək için, getirdiği ənarilər bunun somut örneğidir. Bu ənarilərə görə, ə-Federal Almanya'da yəşayan yəbancılərin (117 ölkələri ərşində) əy və çocuklarını yənarına gətirmələrini əngəlləmək, b- Şu anda işsiz bulunan ve çeşitli zorlayıcı nədenlərlə hər hangi bir məşguliyyəti olmayan (Okula kayıt yaptıramayan, iş bulamayan v.b.)

yabancıları sınır dışı etmek,
c- Yabancıların kendi ülkelerinde evlenmelerini ve böylece eşlerini buraya getirmelerini engellemek v.b.

Bu önerileri dikkate alıp ilk uygulama alanına sokan gerici Berlin senatosunun son kararına göre;

1-Daha önce 18 yaşındaki çocuklarını F.Almanya'ya getirebilen yabancılar bundan böyle ancak 16 yaşına kadar olan çocuklarını yanlarına alabilecekler.

2- 16 yaşından önce F.Almanya'ya gelen işçi çocukları, eğer 18 yaşlarını bitirdiklerinde F.Almanya'da kalma süreleri, beş yılı doldurmamışsa, sınır dışı edilecekler.

3- Eğer beş yılını doldurmuş, ama çalışmıyor, veya okula gitmiyorlarsa yine sınır dışı edilecekler.

Tüm bu önlemler çeşitli şekillerde diğer eyaletlerde de uygulanmaya konulacak. Görüldüğü gibi bir zamanlar Alman tekelci burjuvazisinin en "uysal" kâr makinası konumunda olan AET ülkelere dışındaki yabancı işçilerin bu gün burjuvazi-

nin içine düştüğü bunalımlardan dolayı, toplumsal düşman niteliğine bürünmüştür. Nitekim gerek F.Almanya'da hükümetin propagandası ve NPD gibi Hitler kalıntısı faşist partilerin de fiili eylemleriyle, yabancılar istenmeyen bir zümre olmuşlardır. İşsizliğin tek nedeni olarak, "yabancıların mevcut iş yerlerini işgal ettikleri" safsatası toplumda giderek yer edinmektedir.

Böylece Alman burjuvazisi bir taşla iki kuş vurmaktadır. Bunlardan birincisi; Kendi yapısal dengesizliğinden kaynaklanan bunalımlara göstermelik suçlular bulmak; ikincisi ise, zaten devletin bir çok kilit noktalarını elinde tutan Alman faşistlerinin aşırı yabancı düşmanı propagandalarına kan sağlamak.

Türkiye'de Kürdistanlı işçiler açısından ise F.Alman tekelci burjuvazisi özel olarak bir noktada çok hassas davranmaktadır. Bu nokta ise, 12 Eylül 1980'de yönetimi askeri-faşist bir darbe ile ele geçiren Türk sömürgeci, tekelci- işbirlikçi burjuvazisinin kıyımlarından sakınmak için F.Alman

ya'ya gelen ilticacılar -dır. İlticacılar konusunda, Federal hükümet Türkiye'deki sömürgeci-faşist diktatörlükle ilişkilerini devam ettirebilmek için çok duyarlı davranmaktadır. Bu duyarlılık kendini öyle bariz bir şekilde gösteriyor ki, Federal hükümet "Türkiye'deki yönetime karşı olanların kendi yönetimlerine de karşı olduğunu" açıklamaktan bile kaçınmıyor.

Bütün bu anlattıkları -mız ileriki günlerde yabancı düşmanlığının daha da artacağını açıkça göstermektedir. Bunu engellemek için şimdiden tüm ilerici-demokrat kişi ve kuruluşlarla Federal hükümetin yabancılara karşı tutumunu aktif olarak teşhir etmek gereklidir. Zaman henüz geçmiş değildir. Sorunların çözümü için çevremizdeki ilerici, demokrat kişi ve örgütlerle ilişkilere girip, bunalımların esas nedenlerini onlara anlatarak güçlü bir muhalefet oluşturabiliriz. Bu burjuvazinin hareket alanını daraltmış oluruz. Bu doğrultuda yoğun görevlerin bizi beklediğini hatırlatmakta yarar vardır.

QÊRÎN'i oku ve okut!

Navnîşan - Adres - Adress :

POST BOX 7031

163 07 SPANGA

SWEDEN

BIHA : 1.- DM

POSTGIRO: 98 66 50-0

Xwedî : KOÇ-KAK, KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

Sahibi : KİK-DER, KÜRDİSTAN İŞÇİ - KÜLTÜR DERNEĞİ

Utgivare : KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENINGEN